

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Паровой Володимир Іванович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 1, 3, частинам першій, другій статті 8, частині четвертій статті 13, статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, статті 40, частинам першій, другій, шостій статті 55, частині першій статті 58, статті 64, частині першій статті 68, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними) абзаци перший, другий частини другої, частину п'яту статті 122, пункт 1 частини четвертої статті 328, пункт 4 частин п'ятої статті 332, пункт 4 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України, якими врегульовано правовідносини в адміністративному судочинстві щодо оскарження судових рішень в касаційному порядку.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи суперечать принципу правової визначеності, що є одним з елементів верховенства права (правовладдя), встановленого частиною першою статті 8 Конституції України; порушують доступ до правосуддя (частина перша статті 55 Конституції України); застосування Верховним Судом статті 333 Кодексу призвело до порушення його права на касаційне оскарження судових рішень, передбаченого пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України.